

YTTRANDE

2018-02-22 Ärendenr:
NV-08646-17

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

n.registrator@regeringskansliet.se

Yttrande över promemorian *Ändringar i jaktförordningen (1987:905) i syfte att underlätta för rullstolsburna personer med bestående rörelsehinder att jaga (N2017/07627/RS)*

Sammanfattning

Naturvårdsverket tillstyrker i stort förslagen i remissen. Vi anser dock att bestämmelsen om vilken tid som ska ha gått från det att motorn stängts av till det att jakten får börja, blir lättare att följa om bestämmelsen är likalydande för olika arter. Naturvårdsverket anser också att det bör vara tillräckligt om jägarens behov av att använda motorfordon prövas av länsstyrelsen, oberoende av vilken myndighet som beslutar om jakten.

Naturvårdsverket vill lyfta fram att prövningen av tillstånd för enskilda personer med funktionsnedsättning att bedriva jakt från fordon bör förenklas, så att enbart ett tillstånd behövs. Tillståndet bör utfärdas av länsstyrelse.

Naturvårdsverkets ställningstagande och skäl

Naturvårdsverket delar regeringens bedömning att det är angeläget att personer med funktionsnedsättning så långt som möjligt kan delta i friluftaktiviteter på liknande villkor som andra. Möjligheterna att kunna utöva friluftaktiviteter är viktiga för människors hälsa och ska vara tillgängliga för alla. Detta är en viktig del i arbetet med friluftsmålen.

Möjligheten att på olika sätt bruka viltet som resurs ska så långt som möjligt vara lika för alla. Det bör också understrykas att förslagen ger rullstolsburna personer med bestående rörelsehinder vissa utökade möjligheter att bedriva jakt, men de är fortfarande begränsade av bland annat terrängkörningslagstiftningen.

Enligt pm:ets förslag skulle det råda olika villkor för tiden som ska ha gått från det att motorn stängts av till det att jakten får börja, beroende på vilken art jakten riktas mot. Naturvårdsverket anser att skillnaden i tid är omotiverad, en likalydande bestämmelse bör vara enklare att följa. Anledningen till att en viss tid bör ha passerat innan jakt får påbörjas är att viltet inte ska avledas av motorljudet, något som redan är förbjudet genom bestämmelserna i 31 § jaktlagen (1987:259). Det kan också påpekas att många av de fordon som används av personer med funktionsnedsättning är eldrivna och knappast alstrar något motorljud. Det kan också råda viss oklarhet rörande när en elektrisk motor är avstängd, beroende på konstruktion.

I förslaget till 20 a § andra stycket om jakt efter vissa arter står att det är den myndighet som beslutar om denna jakt som i det enskilda fallet ska besluta om jakt får bedrivas av personer med funktionsnedsättning. Det innebär att en rullstolsburen jägare kan behöva få samma sak prövad av två olika myndigheter i de fall att länsstyrelsen fattar beslut om jakt efter vissa arter och Naturvårdsverket om jakt efter annan art i samma län. Då ska jägarens behov av att använda motorfordon prövas av både länsstyrelse och Naturvårdsverket separat. Denna ordning är enligt Naturvårdsverkets mening onödig och komplicerar både för myndigheterna och den enskilde jägaren.

Vidare anges det i förslaget till 20 b § att länsstyrelsen får ge tillstånd till jakt efter fåglar under de tider som anges i bilaga 1 till jaktförordningen. Det anges inget motiv till varför jakt med stöd av bilaga 4 till jaktförordningen inte skulle kunna vara tillåten. Den skillnaden görs inte vad gäller däggdjur och motiveras inte särskilt i skälen. Den skydds jakt som omfattas av bilaga 4 sker i syfte att minska skador på egendom och en stor del av den jakten sker efter fågel (gäss och duvor) i syfte att minska skador på gröda. Det kan således finnas skäl till att öka möjligheterna att bedriva sådan jakt, även om det i det här fallet rör en liten andel av jägarkåren. Naturvårdsverket anser därför att det bör vara möjligt för rullstolsburna personer att även bedriva skydds jakt efter fågel med stöd av bilaga 4 utan att behöva ansöka om ytterligare tillstånd från länsstyrelsen enligt 21 § jaktförordningen.

Naturvårdsverket noterar vidare att det i förslaget till 20 b § inte finns utrymme för att ge tillstånd till jakt efter fågel på motsvarande sätt som finns i förslaget till 20 a § andra och tredje styckena, när myndighet fattar särskilt beslut om jakt med stöd av till exempel 24, 25, 29 och 31 §§ jaktförordningen. Då måste beslut tas av länsstyrelsen med stöd av 21 §. Något motiv till denna skillnad finns inte i skälen.

I nuvarande ordning gäller enligt 9 b § jaktförordningen att i myndighets beslut enligt 21 § jaktförordningen (inte beslut av länsstyrelsen om undantag för rullstolsburen person med bestående rörelsehinder för jakt efter fågel) från motordrivet fordon ska anges vilka arter som berörs och antalet djur som får fällas, vilka medel och metoder som får användas, vilken tid och vilket område som avses, de villkor som i övrigt behövs för att så långt som möjligt undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd, och den kontroll som kommer att ske. Av förslaget framgår att några sådana villkor inte

kommer att gälla för beslut enligt föreslagna 20 a och 20 b §§ jaktförordningen. Naturvårdsverket noterar att detta inte är vidare behandlat i förslaget.

Slutligen vill Naturvårdsverket lyfta frågan om prövning av tillstånd för enskilda personer med funktionsnedsättning att bedriva jakt från fordon kan förenklas så att det sker endast en prövning för var och en. Som läget är nu måste personer med funktionsnedsättning som vill jaga i flera län hantera flera olika tillstånd, ibland med olika villkor och giltighetstider. Mot bakgrund att prövningen avser personer med bestående men, borde tillvägagångssättet kunna förenklas, genom att beslut om tillstånd tas av en länsstyrelse. Naturvårdsverket anser också att beslut om tillstånd bör tas av länsstyrelsen, oavsett vilken myndighet som beslutar om jakten.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektören Björn Risinger.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit avdelningschefen Martin Eriksson, föredragande, enhetschef Gunilla Sallhed, handläggare Per Risberg, jurist Nils Henriksson och handläggare Katrin Nilsson Taylor.

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Björn Risinger

Martin Eriksson

Kopia till:
Miljö- och energidepartementet
emilia.virtanen@regeringskansliet.se